

BORIS MAAKT EEN SLIPPERTJE

Plattelandskomedie in drie bedrijven

door

GERRIT VOSKES

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BORIS MAAKT EEN SLIPPERTJE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **GERRIT VOSKES** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 1997 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **11** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

FREDERIK BARTELS - veehouder. 55 jr
HENDRIKA - zijn vrouw. 50 jr
LOES - hun dochter. 25 jr
GIJS - hun huisgenoot en oude knecht. 70 jr
JANSJE BLOESEM - weduwe en buurvrouw. 50 jr
MARCEL - haar zoon. 25 jr
PAMELA COOK - met engels accent sprekende stagiaire. 25jr
FRANK HOBBELAAR - een jonge wethouder. 30 jr
BAREND WIBBELINK - veekoopman. 55 jr
BONKEMA - rechercheur. 50 jr
AGAATH - met flitsen v. d. straat, radiomedewerkster. 30 jr
(de laatste rol kan ook door een heer gespeeld worden)

DECOR:

Een gezellige woonkeuken met een eettafel en enkele stoelen. Verder een zitje met kast, telefoon, tv en tafeltje. Aan de achterwand een raam met uitzicht op weilanden en een deur voor algehele opkomst. Rechts een deur naar de stallen en links naar de slaapkamers. Aan de wand, goed zichtbaar voor het publiek, hangt een grote foto of schilderij van Boris. In het eerste bedrijf staan er enkele bloemstukken met een kaartje er aan. Ook de foto of het schilderij van Boris is versierd.

EERSTE BEDRIJF

Een morgen in het voorjaar.

HENDRIKA (*staat te bellen*): Ja, het hele huis staat vol bloemen... Ik weet niet wie er trotser is; Frederik of Boris... Ja, het heeft gisteren uitgebreid in de krant gestaan. Ik heb hem hier wel voor me liggen. (*pakt krant*) Nee, die mag ik niet weggooien van Frederik, hij wil een plakboek aanleggen over Boris heeft hij gezegd. Ja, goed hoor, Dina, doe dat... en bedankt voor de belangstelling. (*als ze ophangt*) En dat gaat nu de hele morgen al. De telefoon staat niet stil. (*tevreden*) Ik ben toch wel trots op hem. (*kijkt naar het schilderij en pakt de krant en houdt hem voor zich*) De beste stier van de... (*leest*) hoe zeggen ze dat ook al weer? O ja, regio. Een mooi woord. Ja, anders weet je niet meer waar je bij hoort. (*schudt haar hoofd*) Vroeger zeiden we buurtschap. Nou ja, ze weten Boris in elk geval wel te vinden. (*ongeduldig*) Waar blijft die kerel nou. (*roept achter de linker deur*) Frederik! Hoe zit dat, ben je nu een keer klaar?

FREDERIK (*achter de deur*): Nog niet. Wacht even, je moet me even helpen.

HENDRIKA (*ongeduldig*): Schiet nu toch eens op. Het is zo elf uur. De wethouder kun je niet laten wachten. (*Frederik links op*)

FREDERIK (*hij is nog maar half gekleed met een verkreukeld overhemd wat er niet bij past*): Help me eens even met die verrekte stropdas.

HENDRIKA (*valt uit*): Potverdorie, ben je nu nog niet klaar?

FREDERIK: Je ziet toch dat in bezig ben. Waarom moet ik nu zo nodig een stropdas om. Die draag ik normaal toch ook nooit.

HENDRIKA: Omdat ik niet wil dat jij er als een vogelverschrikker bij loopt. Ik word er later voor aangekeken.

FREDERIK (*protesteerd*): Maar Hendrika, het gaat toch niet om mij.

HENDRIKA (*bekijkt hem hoofdschuddend*): Zeker wel, het gaat ook om jou. Je bent toch niet van plan om zo de wethouder te ontvangen?

FREDERIK: Waarom niet? Ik ben toch in mijn eigen huis.

HENDRIKA: Ik wil dat je er netjes uit ziet. De fotograaf van de krant komt ook, heeft hij gezegd.

FREDERIK (*eigenwijs*): Ik hoef niet in de krant. Als er van Boris maar een mooie foto in komt te staan.

HENDRIKA (*pakt hem bij de arm*): En nu niet verder zeuren. Trek een schoon overhemd aan. Ik heb alles voor je klaar gelegd.

FREDERIK (*sputtert tegen*): Ik kan hier nooit wat vinden.

HENDRIKA: Dan had je eerder moeten beginnen met je om te kleden.

FREDERIK: Ik moest eerst voor Boris zorgen.

HENDRIKA: Daar heb je Gijs toch voor. Hij vroeg me net om een haarföhn. Ik begrijp niet wat hij daar nu weer mee moet.

FREDERIK: Heeft hij die gevonden? Die heb ik ook al lopen zoeken. Maar ik kon dat ding nergens vinden.

HENDRIKA: Waar heeft hij die dan voor nodig? Die ouwe heeft bijna geen haar meer, ha, ha, ha.

FREDERIK: Voor de staart van Boris.

HENDRIKA (*valt uit*): Wat voor de staart van Boris. Dat zal toch niet waar zijn.

FREDERIK: Ja, we hadden zijn staart gewassen en hij wilde maar niet droog worden.

HENDRIKA: Wacht eens even. Heb je die vorige week soms ook gebruikt?

FREDERIK: Ja, dat beest heeft toch zijn verzorging nodig.

HENDRIKA (*kwaad*): Dus daarom zat het snoer onder de stront. Waar is Gijs? Ben je nu helemaal gek geworden. (*kwaad rechts af*)

FREDERIK (*roept haar nog na*): Hendrika, je krijgt van mij wel een nieuwe met sinterklaas. (*Loes rechts op*)

LOES (*lacht*): Wat zie jij er uit, pa. Moet je straks zo op de foto?

FREDERIK (*kwaad*): O, begin jij ook nog even. Ik heb net de wind al van voren gehad van je moeder. (*mopperend*) Ik trek wel wat anders aan. (*links af*)

LOES (*kijkt hem hoofdschuddend na*): We zullen het hem maar niet kwalijk nemen. Hij staat stijf van de zenuwen. Hij is veel te bang dat hij misschien een toespraak moet houden. (*bekijkt de kaartjes op de bloemstukken*) Kijk eens aan, ook al een bloemstuk van de bank. Daar zal Marcel wel voor gezorgd hebben. Zou hij dat zelf uit gezocht hebben? Dan heeft hij wel smaak. (*kijkt verder en bekijkt het kaartje*) Zou hij het raar vinden als ik hem ga bedanken? (*aarzelend*) Nee, dat moet pa doen. Of toch?... (*pakt het kaartje en neemt het mee naar de telefoon en draait het nummer*) Hallo, met mij. (*wacht*) Met Loes Bartels, je buurmeisje. Ik wil je even bedanken, namens mijn vader, voor dat prachtige bloemstuk van de bank.... zakelijke overeenkomsten? (*lacht schaapachtig*) Daar heb ik niet zoveel verstand van... Je hebt het nu druk..... Ja, natuurlijk begrijp ik dat. (*legt de hoorn teleurgesteld neer*) Ik belde geloof ik niet op het juiste moment. Zou hij het gek vinden dat ik hem zo maar op zijn werk lastig viel? (*Hendrika en Gijs ruziënd rechts op*)

HENDRIKA (*met de föhn in de hand*): Jullie lijken wel niet wijs. Ik zou een droogkap voor Boris kopen als ik jullie was.

GIJS: Ik had hem deze keer echt wel schoon gemaakt, Hendrika. Ik kon toch niet helpen dat Boris vorige keer op eens nodig moest.

HENDRIKA: Dan had je de pet er maar onder moeten houden. Van mijn spullen blijven jullie af.

LOES: Wat is er nu weer, moeder?

HENDRIKA: Die kerels lijken wel niet goed wijs. Nu moest de staart van Boris geföhnd worden. (*verontwaardigd*) Ik zou er mee naar een beauty farm gaan als ik jullie was.

GIJS (*mokkend*): Ik moest het van Frederik. Boris moet er vandaag toch extra mooi uitzien.

HENDRIKA (*bekijkt hem kritisch*): Zorg maar dat jij er zelf ook eens wat beter uit ziet.

GIJS: Ja, maar Hendrika, luister eens. Frederik wilde dat ik....

HENDRIKA: Niet tegensputteren, Gijs. Vòòrdat de wethouder komt trek jij ook wat anders aan.

LOES: Moeder heeft gelijk, Gijs. Jij en mijn vader moeten het nu ook weer niet overdrijven.. (*Frederik links op. Hij heeft zijn beste pak aan behalve zijn stropdas*)

FREDERIK (*beveelt*): Hendrika, doe me eens even de stropdas voor.

HENDRIKA (*gaat met haar rug naar hem toe staan, rustig*): Hendrika, wil je me de stropdas voor doen?

FREDERIK (*niet begrijpend*): Hè? O ja, natuurlijk. (*onderdanig*) Wil je me de das even om doen?

HENDRIKA (*draait zich om*): Zo vraag je dat. (*doet hem de stropdas om*) En wil jij in het vervolg òòk vragen of je mijn haarföhn mag lenen?

FREDERIK: Ik heb hem niet meer nodig. Volgende week koop ik er zelf wel een voor Boris.

HENDRIKA (*kwaad*): Om de bliksem niet. (*drukt hem de föhn in de hand*) Hier, hou dat ding maar. Ik wil vandaag nog een nieuwe. Loes, ga jij straks even naar het dorp? Jij weet wel welke ik wil hebben.

LOES (*gniffelt*): Goed zo, moeder, Daar moet je geen gras over laten groeien. Direct kopen voor dat hij zich bedenkt.

FREDERIK (*berustend*): Goed goed, ga gauw een nieuwe kopen voordat ze uitverkocht zijn. Tegen twee vrouwen kan ik niet op. (*wil Loes geld geven*)

LOES (*afwerend*): Nee, laat maar, pa. Ik ga zo meteen wel even langs de bank om geld te halen.

FREDERIK: Waarom nou? Dat is toch niet nodig. Hier, pak nu aan.

HENDRIKA: Laat maar, Frederik, ze wil liever langs de bank om Marcel te zien. Zeg eens als het niet zo is.

LOES (*verlegen*): Nou ja, goed, je hebt gelijk. Ik ga even bij Marcel langs, tot straks. (*achter af. Hendrika kijkt haar lachend na*)

FREDERIK: Hoe is het, Gijs. Heb je alles klaar?

GIJS: Wat mij betreft kan de wethouder komen. Ik heb Boris op stal

gezet. Ik was bang dat hij anders smerig zou worden als ik hem nu de wei al in zou jagen.

FREDERIK (*maant hem tot kalmte*): Drijven, Gijs, rustig drijven, vooral niet jagen. Dat is niet goed voor zijn hormonenhuishouding.

GIJS: Nou goed, drijven dan.

HENDRIKA: Flauwe kul. Dan is er met jouw hormoonhuishouding zeker wel wat mis. Jij bent toch geen dokter. Ze moesten jou eens wat meer drijven.

GIJS (*dom*): Wat bedoelt ze daar mee, Frederik?

FREDERIK: Ach, vrouwengeleuter. Ga maar naar de stal want Boris moet straks ook zijn vitamine pillen nog hebben.

HENDRIKA: Niks naar de stal. Hij gaat ook eerst een andere broek aan trekken. (*Gijs schouderophalend links af*) Ze moesten jou zo'n vitamine pil geven. Man, ik wou dat je de helft van de conditie van Boris had. Droogstoppel dat je bent.

FREDERIK: Asjeblijft, Hendrika, nu even niet. Als alles achter de rug is gaan we met z'n beiden nog een dag uit, net als vorig jaar.

HENDRIKA: Spaar je de moeite maar. Als ik met jou uit ga kom ik toch altijd weer ergens op een modelboerderij in de polder terecht. Ik ga wel een dag met Jansje Bloesem op stap. (*telefoon rinkelt*) Neem jij maar op want het zal toch wel over Boris gaan.

FREDERIK (*neemt met tegenzin de telefoon op*): Met veehouder Bartels.... Met wie??? (*verbaasd*) Koek?... Pemmela Koek? (*vlug*) Wij moeten geen koek en Boris krijgt extra voer..... ik versta u niet. O jes jes. U spreekt engels.... (*hard*) spiek englies, wacht maar even, ik zal u mijn wijf even geven. (*legt zijn hand op de hoorn*) Hendrika, kom eens hier. Neem jij de telefoon eens even. Ik heb hier een engelse vrouw die geloof ik veeboek wil verkopen. Ik snap er niets van. (*Hendrika neemt de telefoon van hem over*)

HENDRIKA: Met vrouw Bartels. (*luistert aandachtig*) Jes, ik versta u wel..... ik kan gewoon nederlands praten?... Uit Canada?..... (*luistert en knikt*) Dat is verry good, jes, jes. (*legt verbaasd de hoorn op de haak*)

FREDERIK (*verwonderd*): Ik wist niet dat jij zo goed engels kon spreken. (*nieuwsgierig*) Wie was dat?

HENDRIKA: Pemmela Koek uit Canada. Die wil hier komen om met ons over Boris te praten, geloof ik.

FREDERIK: Koek? Hèèt die vrouw Koek? Uit Canada? (*juicht*) O Hendrika, Boris is bezig beroemd te worden. Ik wist het wel. (*Jansje Bloesem op*)

JANSJE: Goede morgen, samen.

HENDRIKA: Dag Jansje, je bent mooi op tijd.

JANSJE (*tegen Frederik*): Wat zie jij er opgewonden uit, Frederik. Je hebt zo'n rode kleur. Het is een belangrijke dag voor je, hè?

FREDERIK: Nou, reken maar, Jansje. Ik ben zo trots als een aap...

HENDRIKA (*valt in*): .. met zeven staarten. (*minachtend*) Hij en opgewonden. Nou, vergeet het maar. Dat komt omdat zijn stropdas zo strak om zijn nek zit. Dan loopt hij altijd zo rood aan.

FREDERIK (*trots*): Ik krijg net een telefoontje uit Canada. Boris gaat het daar ook maken.

HENDRIKA (*lacht*): Ja, hij staat daar nou ook in de top honderd. Binnen gekomen met stip, ha ha ha.

JANSJE (*lacht*): Gaat hij het daar ook maken? Dus je gaat nu ook al met hem de showbussen in?

HENDRIKA: Klets toch geen onzin, Frederik. Dat telefoontje komt helemaal niet uit Canada.

FREDERIK: En ik heb net met die mevrouw gesproken.

HENDRIKA: Die is hier in Nederland. Ze zit bij "De rustende Jager" in het dorp. Ze komt hier zo naar toe.

JANSJE (*gaat zitten*): Je gaat Boris toch niet verkopen, Frederik?

FREDERIK: Geen sprake van. Die is nog voor geen miljoen te koop.

HENDRIKA: Ga weg, praatjesmaker. Laat Wibbelink het je niet bieden.

FREDERIK (*beslist*): Geen sprake van, hij is niet te koop. (*Wibbelink achter op*)

JANSJE: Als je het over de duvel hebt. Kijk eens wie we daar hebben. Hij kon zeker ruiken dat er weer ergens feest was.

WIBBELINK: Goede morgen, allemaal. Wat hoor ik daar, Jansje. Je had het over mij? Meid, ik wist het wel. Altijd als ik er niet bij ben laat je aan iedereen merken hoe graag je me mag.

JANSJE: Ach, ga toch weg, ouwe gek. Verbeeld je maar niks, hoor.

WIBBELINK (*geeft hem een hand*): Frederik, van harte gefeliciteerd. Ik heb je nog een kleinigheid meegebracht. (*geeft hem een fles jenever*) Ik hoop dat je er niet de staart van Boris mee gaat wassen.

FREDERIK: Bedankt, Wibbelink. Wees maar gerust, ik ben stapel met dat beest, maar een borrel is niet aan hem besteed.

WIBBELINK (*wijst trots naar de foto*): Jonge, jonge, als ik het toen geweten had dat die stier ooit eens in de prijzen zou vallen, had ik jou het dubbele laten betalen. (*gaat ook zitten*)

HENDRIKA: Voor een miljoen kun je hem terug kopen.

FREDERIK: Dat had je gedacht. Nee hoor, vergeet het maar.

HENDRIKA: Het is nog eerder in staat om zijn vrouw voor een miljoen te verkopen dan die stier.

FREDERIK: Dat is niet waar, Hendrika. Ik heb altijd gezegd: ik wil jou nog voor geen miljoen missen, maar als je weg zou lopen haal ik je

nog voor geen honderd gulden weer op.

HENDRIKA: Hoor hem toch eens weer aan. Je kunt nog geen dag buiten mij.

WIBBELINK: Nou, dat van dat terug kopen kun je wel vergeten, Hendrika. Zoveel geld heb ik niet eens. Of ik moet het met Jansje op een akkoordje kunnen gooien.

JANSJE: Ik moet jou niet, Wibbelink. Ik wil heus nog wel eens weer trouwen, maar nooit met een veekoopman die de hele dag de hort op is. *(Gijs in een stijf boerenpak links op)*

GIJS *(staat vlak achter Jansje die hem niet ziet)*: En als ik je dan zou vragen, Jansje?

JANSJE *(schrikt)*: Allemachies, Gijs, ik schrik me rot. Wat zie jij er uit. Ben jij dat wel?

GIJS: Ja zeker, ik ben het helemaal, hoor. Als je wilt kunnen we zo naar het gemeentehuis. Ik heb nu toch mijn beste pak aan.

JANSJE: O, ik dacht dat jij vandaag ook gehuldigd werd, net als Boris. Maar dat zou al wel een wonder zijn. Mij dunkt, jij hebt je leven nog niet veel gepresteerd bij de vrouwen.

GIJS: Daar heb ik bij jou ook nog nooit de kans voor gekregen.

JANSJE: Gijs, ik zou zeggen: kom jij volgende week maar eens een keer koffie bij me drinken. Ik durf met jouw wel alleen te zijn. Maar hem vertrouw ik voor geen meter. *(wijst op Wibbelink)*

WIBBELINK: Waarom niet? Ik heb je nog nooit met èèn vinger aangeraakt.

JANSJE: Dat was je geraden ook. Ik heb altijd een emmer water achter de deur staan.

WIBBELINK: O Jansje, voor ik het vergeet. Ik heb je toen een goed bod gedaan op die roodbonte van jou. Heb je er nog over nagedacht?

JANSJE: Mijn roodbonte Lies? Man, dat is de beste koe die ik ooit gehad heb. En trouwens ook mijn laatste. Nee, Wibbelink. Vergeet het maar. De roodbonte Lies is niet te koop.

WIBBELINK: Dat is dan jammer, Jansje. Ik had een hele goeie prijs voor jou in gedachten.

FREDERIK *(hoofdschuddend)*: Wibbelink, Wibbelink, wat ben jij nu voor een veekoopman? Jij zou toch beter moeten weten. *(minachtend)* Roodbont vee, dat is toch niks. Er gaat toch niks boven zwartbont zoals Boris.

JANSJE *(stuift op)*: O nee? Ik zal je dit vertellen, Frederik: Lies is de beste en liefste koe die er bestaat.

FREDERIK: Maar ik heb ook nooit gezegd dat Lies niet lief is. Maar die kan toch niet tippen aan zwartbont stamboekvee.

JANSJE: Mijn Lies hoeft nergens mee te concurreren. En daarbij, een

dier is toch kleurenblind. Het zal jouw Boris een zorg zijn hoe een koe er uit ziet.

FREDERIK (*klopt haar bemoedigend op de schouder*): Ja hoor, buurvrouwtje en blijf daar dan maar mooi in geloven. Wij weten wel beter, hè, Gijs.

GIJS (*slaafs*): Zeker, Bartels, zeker.

FREDERIK (*staat op*): Kom, Wibbeling, ik wil voordat de wethouder komt Boris nog even inspecteren. Ga je mee?

WIBBELINK: Ja, ik wil hem graag nog eens weerzien. We zijn hier voorlopig toch te veel. (*beiden rechts af*)

GIJS: Wacht even op mij want ik kan niet zo hard lopen met de rotschoenen. (*ook rechts af*)

HENDRIKA (*roept hen na*): En voel meteen of zijn staart al droog is.

JANSJE: Wat een kerels.... bah.

HENDRIKA: Trek je er maar niets van aan, Jansje. Ik heb het er soms ook wel eens moeilijk mee. Maar ze menen het niet zo.

JANSJE: Die Frederik van jou is nog wel de ergste. Of er niets anders op de wereld bestaat dan die rotstier van hem

HENDRIKA: Schei uit; hij zou in staat zijn om in de stal te gaan wonen.

JANSJE: Ik bewonder jou wel eens hoe je het uit houdt met zo'n kerel.

HENDRIKA: Ach, ik geef hem iedere keer weer tegengas dan bindt hij vanzelf wel in.

JANSJE: En die Wibbelink altijd met zijn gezeur of ik de roodbonte Lies wil verkopen.

HENDRIKA: Maar die verkoop je toch ook niet?

JANSJE: Nee, natuurlijk niet. Maar hij begint er steeds weer over.

HENDRIKA: Weet je dan nog steeds niet waarom?

JANSJE: Hij zal er wel een goede koper voor hebben.

HENDRIKA: Nee, natuurlijk niet. Dat is voor hem alleen maar een manier om met jou in contact te komen.

JANSJE (*verwonderd*): Denk je dat, Hendrika?

HENDRIKA: Natuurlijk, ik dacht dat je dat wel in de gaten had.

JANSJE (*afwerend*): Ach, daar geloof ik niets van.

HENDRIKA: Hij is ook al jaren weduwnaar. Hij heeft zich hier wel eens uitgesproken. Hij is de hele dag op pad omdat hij het verschrikkelijk vindt om in een leeg huis te komen. Daar kan hij niet tegen.

JANSJE: Goh, dat heb ik nooit geweten. Ik dacht dat hij juist zo'n flierefluiter was.

HENDRIKA: Zo zie je maar weer hoe je je in de mens kunt vergissen. (*Loes achter op*)

LOES: Jonge, jonge, wat een drukte in het dorp. Ik kon er haast niet door met de auto. Het leek wel feest. De hele harmonie stond op het plein

voor de bank te spelen.

HENDRIKA: De harmonie? Zo midden in de week? Dan is er vast iets bijzonders aan de hand.

JANSJE: Er zal wel weer een supermarkt geopend worden. Die rijzen tegenwoordig als paddestoelen uit de grond

LOES (*geeft haar moeder een doos*): Asjeblieft moeder, dat is de beste en duurste föhn die ze hadden.

JANSJE: Zo, zo, Loes. Heb jij een cadeau voor je moeder gekocht.

LOES: Nee Jansje, dat is een kadeautje van vadertje Bartels, hè moeder?

HENDRIKA: Zo is dat. (*lachend*) En nu maar hopen dat hij vandaag of morgen met Boris onder de douche gaat.

JANSJE: Wie moet er met Boris onder de douche? Frederik toch niet?

HENDRIKA: Ik wou dat hij het maar eens probeerde. Dan krijgen we eindelijk een nieuwe badkamer, wat jij Loes?

LOES: Dat zou helemaal te gek zijn. Hij is zo langzamerhand zwaar aan het overdrijven met die stier.

HENDRIKA: Ben je ook nog langs de bank geweest Loes?

LOES (*voorzichtig*): Nou, er langs.... ik ben ook even binnen geweest. Ik moest toch wat geld halen om die föhn te kunnen kopen.

JANSJE: Heeft Marcel je geholpen?

LOES: Ja, maar ik heb haast niet met hem kunnen praten. Het was nogal druk.

JANSJE: Ik ben toch zo blij dat hij het naar zijn zin heeft bij de bank.

HENDRIKA: Daar mag hij blij van zijn. Het boerenwerk lag hem ook niet.

LOES (*gaat bij Jansje zitten*): Zeg, Jansje eh.... ik heb een vraag. Ik heb een uitnodiging voor een bruiloft, en ik heb geen zin om er alleen naar toe te gaan. Zou je denken dat....

JANSJE (*knikt begrijpend*): Dat Marcel misschien met je mee zou willen naar dat feest? Dan vraag je het hem toch gewoon.

LOES: Dat durf ik niet zo goed. Ik ben bang dat hij zal denken dat ik me aan hem opdring.

JANSJE (*afwerend*): Maar je wilt toch niet dat ik het voor je vraag? Nee hoor, dat doe ik niet.

LOES: Nee dat hoeft ook niet, Jansje, ik heb geloof ik een beter idee.

HENDRIKA (*ongerust*): Loes, denk er om. Ik heb ooit bij je vader een idee gehad. En je weet wat er van is gekomen.

LOES: Asjeblieft, moeder, wat denk je wel van mij. We leven niet meer in de middeleeuwen.

HENDRIKA: Nee, daar heb je gelijk aan. Je vader heeft zijn leven lang de klei al achter zijn oren zitten.

LOES: Ik heb net onderweg zitten denken. Als ik nu die uitnodiging van

mij eens in een andere enveloppe doe. En dan stuur ik hem aan Marcel. Dan is het net of hij ook naar die bruiloft heen moet.

JANSJE: Maar als hij dan een ander meisje mee wil nemen?

LOES: Maar hij heeft toch nog geen meisje?

JANSJE (*peinzend*): Ik geloof het niet. Maar hij vertelt mij ook niet alles.

LOES: Jij kunt toch wel zeggen dat ik ook alleen ga?

HENDRIKA: Het lijkt me geen goed idee, Loes. Hij kent dat bruidspaar niet eens.

LOES: Dat valt in die drukte niet eens op.

JANSJE: Nou goed, Loes. Als ik je daar een plezier mee kan doen wil ik je wel helpen.

LOES: Je bent een schat, Jansje. Ik ga gelijk de uitnodiging halen. (*geeft haar een zoen*)

JANSJE (*lacht*): Ja ja, bewaar die maar voor Marcel als hij mee gaat naar dat feest. (*Loes links af en even later Frederik en Wibbelink rechts op*)

FREDERIK: En daarom hou ik het allemaal in eigen hand. Niks geen verplichting met het KI station

WIBBELINK (*lacht*): En jij kunt de dames voor Boris zelf uitzoeken, ha, ha, ha.

FREDERIK: Zo is het maar net. En allemaal zwartbonte. Zo houden we hier het zwartbonte stamboekvee het beste in stand.

WIBBELINK (*complimenteert*): Je bent niet alleen een goeie veehouder, maar ook nog een goeie zakenman, Bartels.

FREDERIK: Reken maar. (*kijkt Jansje doordringend aan*) En wat die 'dames' betreft heeft Boris een héél goeie smaak.

JANSJE (*minachtend*): Daar heb je hem weer. Man, je begint vervelend te worden.

HENDRIKA: Jansje heeft gelijk. En zij hoeft haar Lies in elk geval niet met vitaminepillen in conditie te houden.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto